

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยจัดกระทำการทดลองออกเป็น 2 การทดลอง กับกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 106 คน และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 74 คน รวมทั้งสิ้น 180 คน โดยสามารถจำแนกข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการทดลองได้ดังนี้

ตารางที่ 1 จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามชั้นปี

ชั้นปีที่	จำนวน	ร้อยละ
1	97	53.89
2	61	33.9
3	19	10.45
4	3	1.66
รวม	180	100

จากตารางที่ 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยสุ่มเข้าการทดลองส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 17-23 ปี

สำหรับข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง สามารถจำแนกตามเพศ ได้ดังนี้
ตารางที่ 2 จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	150	83.33
ชาย	30	16.67
รวม	180	100

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ผู้วิจัยทำการทดลองกับนักศึกษาที่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

เงื่อนไขการทดลอง

การทดลองที่ 1 ให้ผู้อ่านประเมินบุคคลที่ตกเป็นข่าว ที่ผู้อ่านไม่เคยรู้จักมาก่อน (new or unknown person) จากข่าวลอบ (ข่าวที่ทำให้บุคคลที่ตกเป็นข่าวเสียชื่อเสียง) และข่าวบวกที่เสนอในลำดับต่างกัน ได้แก่ ข่าวลอบก่อน และตามด้วยข่าวบวกหลัง จัดให้กับกลุ่มการทดลองที่หนึ่ง ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งจะได้รับข่าวบวกก่อน และตามด้วยข่าวลอบ

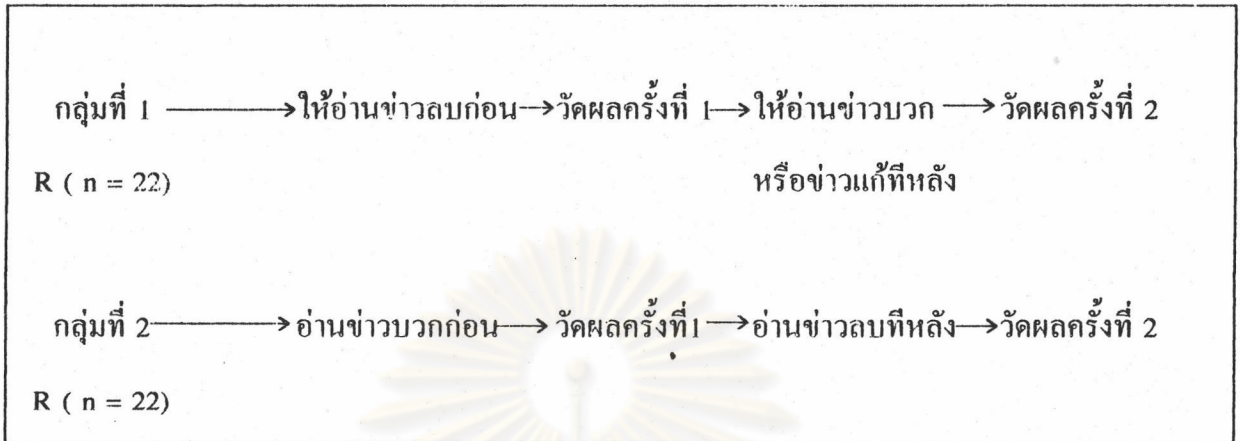
ส่วนการทดลองที่ 2 แตกต่างจากการทดลองที่ 1 ตรงที่ บุคคลที่ตกเป็นข่าว เป็นบุคคลที่คนทั่วไปรู้จักกันดีอยู่แล้ว (well-known person) และจัดให้ มีการเสนอข่าวลอบ และตามด้วยข่าวบวก (การแก้ข่าว) สภาพการณ์เดียว เนื่องจากเลียนแบบสภาพการณ์การรายงานข่าวที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง โดยการทดลองที่ 2 จะไม่มีการเสนอข่าวบวกก่อน และตามด้วยข่าวลอบ เหมือนกับการทดลองที่ 1

สำหรับผู้อ่านในงานวิจัยนี้ทำการทดลองกับ นิสิตนักศึกษา ดังนั้นผู้อ่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ จึงหมายถึง นิสิตนักศึกษาเท่านั้น

เพื่อให้ความเข้าใจตรงกันในการทำความเข้าใจแบบการทดลอง ผู้วิจัยขอใช้สัญลักษณ์แทนความหมายต่างๆ ดังนี้

R	หมายถึง	การสุ่มกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมทดลอง
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมทดลอง

แบบการทดลองที่ 1

กลุ่มตัวอย่างในงานการทดลองนี้ได้แก่นิสิตนักศึกษาจำนวน 44 คน แบ่งเป็น 22 คนในแต่ละกลุ่มการทดลอง

โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรก ให้อ่านข่าวลบก่อน ซึ่งเป็นข่าวเทคนิคจรมทำร้ายพ่อค้าแร่ แล้วประเมินบุคคลที่ตกเป็นข่าว(เทคนิค) ส่วนกลุ่มที่ 2 ให้อ่านข่าวบวก เป็นข่าวเทคนิคถูกพ่อค้าแร่สองพ่อถูกรุมทำร้ายแล้วประเมินบุคคลที่ตกเป็นข่าว เช่นเดียวกับกลุ่มแรก ในวันรุ่งขึ้นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่หนึ่ง จะได้รับข่าวต่อเนื่องเป็นข่าวแก้ที่เทคนิค ออกมาแถลงว่าไม่ได้ทำร้ายพ่อค้าแร่ ส่วนกลุ่มที่ 2 ได้รับข่าวต่อเนื่องเป็นข่าวลบของเทคนิค ที่รายงาน ว่าจริงๆแล้วเทคนิคไม่ได้ถูกรุมทำร้าย แต่เทคนิคเป็นผู้ทำร้ายพ่อค้าแร่เสียเอง จากนั้น ให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบวัดเจตคติอีกครั้งหนึ่ง

ตัวแปรที่ผู้วิจัยศึกษาในการทดลองนี้ ให้มีความสำคัญกับการเสนอ ข่าวลบ และข่าวบวก ส่วนลำดับการเสนอสารไม่จัดเป็นตัวแปรต้น แต่เป็นไปตามแบบการทดลองที่ผู้วิจัยจัดกระทำให้ เหมือนกับสภาพการณ์การเสนอข่าววันต่อวันของหนังสือพิมพ์ ส่วนตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนเจตคติของผู้อ่านที่ประเมินความชอบ-ไม่ชอบต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าว

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยคัดแปลงข่าวลบที่เสนอหลัง และข่าวบวกที่เสนอก่อน จากข่าวเทคนิคจรมซ้อมพ่อค้าแร่ จนขนาดเก็บสาหัส และมีการแถลงข่าวปฏิเสธจากเทคนิคในวันถัดมา(จากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับ

ประจำวันที่ 10-11 กุมภาพันธ์ 2538) สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกข่าวเทศกาลขึ้นมาทดลอง เนื่องจากเห็นว่า การเสนอข่าวดังกล่าวไม่ได้ชี้ว่าใครผิด ใครถูกอย่างชัดเจน แต่ยังคงมีข้อมูลที่ทิ้งให้ผู้อ่านสรุปเอง โดยขึ้นที่เป็นข่าวจริงนี้ ผู้วิจัยใช้เป็นข่าวสมมติทดลองในกลุ่มการทดลองที่ 1 ส่วนกลุ่มการทดลองที่สองเป็นข่าวที่ดัดแปลงขึ้น โดยมีเหตุการณ์ข่าวคล้ายกับกลุ่มการทดลองที่ 1 แต่มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางอย่าง โดยเฉพาะข่าวบวกก่อน เนื่องจากข่าวแก้ด้วยข่าวบวกที่เกิดจริงๆ มีการท้าวความถึงข่าวลบที่เสนอก่อน ไม่เป็นบวกเสียทีเดียว จึงนำมาใช้โดยตรงไม่ได้

ข่าวบวกที่เสนอก่อนจึงถูกเปลี่ยนจากเทศกาลทำร้ายพ่อค้าเร่ มาเป็นเทศกาลถูกพ่อค้าเร่ทำร้าย ส่วนข่าวลบก่อน และข่าวลบหลังมีเนื้อหาไม่แตกต่างกันมาก เมื่อเปลี่ยนรายละเอียดชนิดหน่อย ก็สามารถนำมาใช้แทนกันได้

สำหรับเครื่องมือที่ใช้วัดเจตคติของผู้อ่าน ผู้วิจัยนำมาตราวัดเจตคติของOsgood (Semantic differential scale) มาวัดเจตคติของผู้อ่านต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าว ใช้คำคู่คุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามกัน 10 คู่เฉพาะมิติของการประเมิน(Evaluation dimension)¹

นิยามระดับปฏิบัติการ

ข่าวลบเสนอก่อนข่าวบวก	หมายถึง	การเสนอข่าวผิดพลาดเป็นข่าวลบก่อน ซึ่งในงานวิจัยนี้ แทนด้วย ข่าวเทศกาลทำร้ายพ่อค้าเร่จนบาดเจ็บสาหัส
ข่าวบวกที่เสนอหลังข่าวลบ	หมายถึง	การแก้ข่าวด้วยข่าวบวก ซึ่งในงานวิจัยนี้ แทนด้วย ข่าวที่ฝ่ายเทศกาลออกมาแถลงว่าไม่ได้ทำร้ายพ่อค้าเร่
ข่าวบวกที่เสนอก่อน	หมายถึง	การเสนอข่าวผิดพลาดที่เป็นผลดีต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าว ในที่นี้หมายถึง ข่าวที่เทศกาลฟ้องหนังสือพิมพ์ว่าถูกพ่อค้าเร่ทำร้าย

¹ มาตรฐานของออสกู๊ดที่ใช้วัดเจตคติที่มีต่อสิ่งต่างๆ ก็มี 3 องค์ประกอบ เรียกสั้นๆว่า EPA ได้แก่

- E = Evaluation dimension มิติการประเมินบอกความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบซึ่งงานวิจัยนี้ใช้มิตินี้
 P = Potency dimension มิติด้านศักยภาพ เช่น แข็งแรง-อ่อนแอ
 A = Activity dimension มิติด้านกิจกรรม เช่น ช้า-เร็ว

ข่าวลบที่เสนอหลัง	หมายถึง	การแก้ข่าวด้วยข่าวลบ ในที่นี้ใช้ข่าวที่ เทศกิจกลายเป็นคนทำร้ายพ่อค้าเร่
บุคคลที่ตกเป็นข่าว	หมายถึง	บุคคลที่ถูกหนังสือพิมพ์รายงานเรื่องราว และเผยแพร่สู่สาธารณะสำหรับการทดลองนี้ หมายถึง เจ้าหน้าที่เทศกิจ

ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ขออนุญาตอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างล่วงหน้า ก่อนที่จะเข้าไปทำการทดลอง โดยทำการทดลองระหว่างพักการเรียนการสอนเป็นเวลาประมาณ 20 นาที ซึ่งในแต่ละห้องเรียนที่เข้าทำการทดลองเป็นห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่ เมื่อแจกข่าวจะมีการแยกแจก สลับแถว จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง

เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้ข่าวชิ้นแรกและอ่าน จากนั้น ผู้วิจัยอธิบายการใช้แบบวัดเจตคติของ Osgood พร้อมทั้งแจกตัวอย่างคำอธิบาย เมื่อกลุ่มตัวอย่างไม่มีข้อสงสัยในมาตรวัดเจตคติ จึงให้กลุ่มตัวอย่างประเมินเจ้าหน้าที่เทศกิจและพ่อค้าเร่ (สาเหตุที่ต้องให้กลุ่มตัวอย่างประเมินพ่อค้าเร่ด้วย เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเดาสมมติฐานไม่ได้ว่า ผู้วิจัยมุ่งวัดเจตคติที่เทศกิจจนเกินไป) และในวันรุ่งขึ้น ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านข่าวชิ้นที่ 2 โดยบอกกับกลุ่มตัวอย่างว่าเป็นข่าวต่อเนื่องจากวันแรก และให้ประเมินบุคคลที่ตกเป็นข่าว อีกครั้งหนึ่ง

แบบการทดลองที่ 2

เจตคติเดิมชอบ (n = 34)	—————>	ให้ประเมิน โดยไม่มีข่าวเป็นสิ่งเร้ากระตุ้น(คัทลียา)
เจตคติเดิมไม่ชอบ (n = 34)	—————>	ให้ประเมิน โดยไม่มีข่าวเป็นสิ่งเร้ากระตุ้น(ใหม่)
เจตคติเดิมชอบ บุคคลที่ตกเป็นข่าว	—————> ก่อน	ให้อ่านข่าวลบ —> วัดผลครั้งที่ 1 —>ให้อ่านข่าวบวก —> วัดผลครั้งที่ 2 หรือข่าวแก้ที่หลัง
R (n = 34)		
เจตคติเดิมไม่ชอบ บุคคลที่ตกเป็นข่าว	—————> ก่อน	อ่านข่าวลบ —> วัดผลครั้งที่ 1 —>ให้อ่านข่าวบวก —> วัดผลครั้งที่ 2 หรือข่าวแก้ที่หลัง
R (n = 34)		

ในการทดลองที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาจำนวน 136 คน แบ่งเป็นกลุ่มๆละ 34 คน ตุ่มเข้าการทดลองทั้ง 4 กลุ่มการทดลอง ตัวแปรที่ศึกษาในการทดลองนี้ ตัวแปรต้น ได้แก่ เจตคติ เดิม ซึ่งเป็นตัวแปรต้นที่มี 2 ระดับ คือเจตคติเดิมชอบ กับเจตคติเดิมไม่ชอบ และ ข้าว มีสอง ระดับเช่นกัน คือข้าวลบและข้าวบวก ส่วนตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนเจตคติของผู้อ่านต่อบุคคลที่ ตกเป็นข่าว

การสร้างเครื่องมือ

ก่อนที่จะสร้างเครื่องมือผู้วิจัยหาตัวแปรเบื้องต้น (Preliminary results) โดยหาราคาที่เป็นที่ ขึ้นชอบ แทนเจตคติเดิมที่ชอบบุคคลที่ตกเป็นข่าว ได้แก่ กัทลียา แมคอินทอช และคาราที่ไม่เป็นที่ ขึ้นชอบหรือชอบน้อยกว่า แทนเจตคติเดิมที่ไม่ชอบๆ ได้แก่ ใหม่ เจริญปุระ

สาเหตุที่ใช้คารามาเป็นเครื่องมือวัดเจตคติเดิม เนื่องจากเห็นว่าถ้านำเอาบุคคลที่เป็นที่รู้จักที่ นอกเหนือจากคารา เช่น นักการเมือง จะเป็นเรื่องที่ยากในการควบคุมประเด็นที่จะนำมาสร้างเป็น ข่าวให้เหมือนกันได้ เช่น มีข่าวอื้อฉาวว่ารัฐมนตรีคนหนึ่งรับสินบน 20 ล้านบาทจากบริษัทเอก ชน อาจทำให้ผู้อ่านเชื่อว่าเรื่องที่เกิดขึ้นมีเค้าว่าจะเป็นจริงได้มากถ้ารัฐมนตรีคนนั้นๆ มีเรื่องค้าง พร้อยทำนองนี้มาก่อน แต่ถ้าประเด็นเดียวกันนี้ คนที่ถูกกล่าวหาว่ารับสินบนจากบริษัทเอกชน เป็นรัฐมนตรีที่คนทั่วไปเชื่อว่าเป็นคนโปร่งใสในการทำงาน ซึ่งอาจจะมีทั้งคนเชื่อหรือไม่เชื่อ

การที่คนบางคนอาจเชื่อ และบางคนอาจจะไม่เชื่อ ไม่สามารถล่วงรู้ได้ว่าเป็นเพราะ ประเด็นข่าว หรือเจตคติเดิมที่ทำให้การรับรู้ต่างกัน การนำนักการเมืองมานิยามเป็นบุคคลที่ตกเป็น ข่าว จึงเป็นการยากที่จะควบคุมประเด็นที่ตกเป็นข่าวให้เหมือนกัน และทำให้ผู้อ่านเชื่อว่าเหตุการณ์ นี้มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นกับบุคคลทั้ง 2 คนได้อย่างเท่าเทียมกัน ผู้วิจัยจึงเล็งมาใช้เป็นคาราแทนเจต คติเดิมชอบ กับเจตคติเดิมไม่ชอบ ซึ่งสามารถควบคุมให้แตกต่างกัน ที่ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบหรือ ชอบน้อยกว่า อย่างแท้จริงได้

สำหรับประเด็นที่นำมาทดลอง เช่นเดียวกันผู้วิจัยนำมาจากการหาตัวแปรเบื้องต้น โดยประเด็นที่นำมาสร้างข้อความเชื่อมโยงของคารา คือการ โกงภาษีที่คาดว่าผู้อ่านจะเชื่อว่ามีความเป็นไปได้ที่คาราหญิงทั้งสองคนจะตกเป็นข่าวในกรณีนี้

สำหรับกลุ่มการทดลองที่วัดเจตคติโดยไม่ให้สิ่งเร้า จัดให้มีขึ้นเพื่อนำค่าเจตคติเดิมที่ไม่ได้เกิดจากข่าวเป็นตัวกระตุ้น มาเปรียบเทียบกับเจตคติที่เกิดจากข่าว และต้องแยกกลุ่มออกจากกลุ่มที่ได้รับข่าวเป็นสิ่งเร้าในการรับรู้ เพื่อมิให้เกิดการผูกมัดตนเอง (commitment) เนื่องจาก ถ้านำกลุ่มที่ได้รับข่าวมาตอบคำถามว่าชอบ ไม่ชอบตั้งแต่แรกและให้ข่าว เจตคติที่เปลี่ยนไปอาจไม่ได้เกิดจากข่าวที่ให้ แต่อาจเกิดจากคำตอบชอบไม่ชอบของกลุ่มตัวอย่างซึ่งตอบไว้ตั้งแต่แรกก่อนได้รับข่าว เมื่อมาได้รับข่าวก็ยอมตอบให้สอดคล้องงอกกับที่ได้ตอบไว้ในตอนแรก ซึ่งทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถทราบได้ว่าคำตอบที่ได้มานั้น มาจากอิทธิพลของข่าว หรือเพราะคำตอบที่ได้ตอบไว้ในตอนแรก ที่ผูกมัดให้กลุ่มตัวอย่างต้องตอบให้สอดคล้องกับคำตอบที่ให้ไว้ในตอนแรก ซึ่งจะทำให้ผลการทดลองนี้ ไม่ได้เกิดจากตัวแปร ข่าวลบข่าวบวก อย่างที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ ดังนั้น จึงได้แยกกลุ่มที่ได้รับข่าวกับกลุ่มที่ไม่ได้รับข่าวเป็นสิ่งเร้ากระตุ้นเจตคติออกจากกัน

เนื่องจากการทดลองนี้ เป็นการทดลองเพื่อดูการรับรู้ของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ดังนั้น จึงต้องทำให้กลุ่มตัวอย่างที่อ่านข่าวสมมตินี้ เกิดความเชื่อว่าข่าวที่ตนกำลังอ่านอยู่นั้น เป็นข่าวที่ลงในหนังสือพิมพ์จริงๆ ผู้วิจัยจึงได้สร้างข่าวสมมติขึ้นมา 2 แบบจำนวน 4 ข่าวเพื่อจำแนกเข้าการทดลอง คือ ข่าวลบ-บวกของคาราที่เป็นที่ชื่นชอบ และข่าวลบ-บวกของคาราที่ไม่เป็นที่ชื่นชอบ หรือคนทั่วไปชอบน้อยกว่า และข่าวสมมติที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นทั้ง 2 แบบนี้เหมือนกันทุกประการ จะแตกต่างกัน เพียงรายละเอียด ชื่อและญาติของผู้ที่ตกเป็นข่าวเท่านั้น จากนั้น นำข่าวที่แต่งขึ้นมาไปจัดหน้าให้เหมือนกับ ข่าวขึ้นนี้ได้ถูกตัดมาจากหนังสือพิมพ์ ส่วนกลุ่มทดลองที่ตอบเจตคติเดิมโดยไม่ได้รับข่าว สามารถวัดเจตคติได้ทันที

เครื่องมือที่ใช้วัดเจตคติในการทดลองที่ 2 นี้ เหมือนการทดลองที่ 1 คือใช้มาตราวัดเจตคติของ Osgood เช่นเดียวกับการทดลองที่ 1 แต่มีการดัดแปลงคำคู่บางคำให้เหมาะสมกับเนื้อหาข่าว หรือ แม้แต่เครื่องมือวัดเจตคติเดิมของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับข่าวก็มีการดัดแปลงคำคู่บางคำ แต่จะคงคำคู่หลัก ที่การทดลองนี้ต้องการจะศึกษา โดยเฉพาะ คำว่า ชอบ-ไม่ชอบ และ ดี-ไม่ดี เป็นต้น

หลังจากสร้างเครื่องมือทั้งสองการทดลองเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปทดลองก่อน (pretest) กับ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และนักศึกษาศาสนาบันราชภัฏวิทยาลัยครูสวนสุนันทาจำนวน 240 คน เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น และปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือวัดเจตคติ จากนั้น นำไปทดลอง กับกลุ่มตัวอย่างตามแบบการทดลอง

ข้อสังเกต การทดลองที่ 2 ไม่มีการให้ผู้อ่านอ่านข่าวบวกแล้วตามด้วยข่าวลบ เนื่องจากการรายงาน ข่าวที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง มักจะเริ่มต้นที่ การลงข่าวที่ทำให้ชื่อเสียงของบุคคลเสียหายก่อน แล้วจึงมีการแก้ข่าวตามมา การทดลองที่ 2 จึงเป็นการทดลองที่ลอกเลียนแบบสถานการณ์จริงของการรายงานข่าวผิดพลาดที่ชื่อเสียงของบุคคลที่ตกเป็นข่าวเสีย แล้วจึงมีการแก้ข่าวเป็นข่าวบวก

นิยามระดับปฏิบัติการ

บุคคลที่ตกเป็นข่าวแทนเจตคติเดิม ชอบ	หมายถึง	บุคคลที่เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป สำหรับในที่นี้ หมายถึง คัทลียา แมคอินทอช
บุคคลที่ตกเป็นข่าวแทนเจตคติเดิม ไม่ชอบ	หมายถึง	บุคคลที่คนทั่วไปอาจจะไม่ชอบ หรือชอบน้อยกว่าเมื่อเทียบกับคัทลียา แมคอินทอช และสำหรับการวิจัยนี้ หมายถึง ใหม่ เจริญปุระ
ข่าวลบ	หมายถึง	ข่าวที่ทำให้บุคคลที่ตกเป็นข่าวเสื่อมเสียชื่อเสียง ในที่นี้หมายถึง ข่าวการหลีกเลียงภาษีของคารา
ข่าวบวก	หมายถึง	ข่าวที่รายงานหลังข่าวลบ หรือการแก้ข่าว ในที่นี้หมายถึง การที่ญาติหรือคนใกล้ชิดคาราที่ตกเป็นข่าวออกมาปฏิเสธข่าวการหลีกเลียงภาษีแทนคาราที่ตกเป็นข่าว

การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ผล

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนมาตรวัดเจตคติของ Osgood ผู้วิจัยให้คะแนนตามคำตอบ ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบก่อนมาทางบวกของคำคู่จะได้ 7 คะแนนแต่ถ้าก่อนลงไปทางด้านลบเรื่อยๆ

คะแนนที่ได้ไต่ลงไปถึงตั้งแต่ 7 6... จนถึง 1 ซึ่งเป็นคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างประเมินบุคคลที่ตกเป็น
ข่าว ด้วยความรู้สึกที่ลบมากที่สุด

เพื่อให้เข้าใจชัดเจนขึ้น ผู้วิจัยแปลผลคะแนนเจตคติที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ไม่ชอบ	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน	6 คะแนน	7 คะแนน	ชอบ
--------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	-----

กลุ่มตัวอย่างจะต้องประเมินบุคคลที่ตกเป็นข่าว ด้วยชุดคำถามจำนวน 10 คู่ แต่ละคู่มีคะแนน
เต็ม 7 คะแนน ดังนั้น คะแนนที่ได้ในแต่ละแบบวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่าง จึงมีได้ตั้งแต่ 10-70
คะแนน

หลังจากรวบรวมแบบวัดเจตคติเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการรวมคะแนนเจตคติของแต่ละ
คนนำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละกลุ่มการทดลอง เพื่อนำไปทดสอบ
สมมติฐานระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มต่างๆ ที่จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง ด้วยการทดสอบค่า t
โดยจะจับคู่ข่าว เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังที่จะอธิบายต่อไป และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้
วิจัยขอใช้ตัวย่อ เพื่อแสดงความหมาย ดังนี้

BG(between group) หมายถึง การทดสอบค่า t ระหว่างกลุ่ม

WG(within group) หมายถึง การทดสอบค่า t ภายในกลุ่ม

ต่อไปนี้เป็นคำอธิบายคู่ข่าวที่จะนำมาทดสอบสมมติฐานด้วยค่า t

สมมติฐานการทดลองที่ 1	คู่ที่ใช้ทดสอบสมมติฐานด้วยค่าที
1.1 ผลของข้าวลอบอย่างเดี่ยว แตกต่างผลของข้าวบวกล้าง(การแก้ข้าวด้วยข้าวบวกล้าง)	ข้าวลอบก่อน \neq ข้าวบวกล้าง (การแก้ข้าว)(WG)
1.2 ผลของข้าวลอบเพียงอย่างเดียวแตกต่างจากผลของข้าวลอบที่เสนอหลังข้าวบวกล้าง (การแก้ข้าวด้วยข้าวลอบ)	ข้าวลอบก่อน \neq ข้าวลอบหลัง(BG)
1.3 ผลของข้าวบวกล้างเสนอหลัง(การแก้ข้าวด้วยข้าวบวกล้าง) แตกต่างจากผลของการเสนอข้าวบวกล้างโดยไม่มีข้าวลอบ (การเสนอข้าวผิดพลาดเป็นข้าวบวกล้าง)	ข้าวบวกล้าง(การแก้ข้าว) \neq ข้าวบวกล้างก่อน (BG)
สมมติฐานการทดลองที่ 2	
2.1 ผู้อ่านที่มีเจตคติเดิมไม่ชอบบุคคลที่ตกเป็นข่าว เมื่อเสนอข่าวลอบ เจตคติจะเปลี่ยนมากกว่าผู้อ่านที่มีเจตคติเดิมชอบบุคคลที่ตกเป็นข่าว	[เจตคติเดิมไม่ชอบไม่ได้รับข่าว-เจตคติเดิมไม่ชอบได้รับข่าวลอบ] < [เจตคติเดิมชอบไม่ได้รับข่าว - เจตคติเดิมชอบได้รับข่าวลอบ] (BG)
2.2 ผู้อ่านที่มีเจตคติเดิมชอบบุคคลที่ตกเป็นข่าว เมื่อเสนอข่าวบวกล้าง เจตคติจะเปลี่ยนไปมากกว่าผู้อ่านที่มีเจตคติไม่ชอบบุคคลที่ตกเป็นข่าว	[เจตคติเดิมชอบได้รับข่าวบวกล้าง-เจตคติเดิมชอบได้รับข่าวลอบ] > [เจตคติเดิมไม่ชอบได้รับข่าวบวกล้าง-เจตคติเดิมไม่ชอบได้รับข่าวลอบ] (BG)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย